

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΜΑΙΟΥ 2019

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ (Ιωαν. δ' 5-42)
26 Μαΐου 2019

Πολλές φορές δίδασκε ο Χριστός σε άπλους ανθρώπους που δεν είχαν κανένα έξωτερικό χαρακτηριστικό αγιότητας ή θρησκευτικής υπεροχής. Δεν απέφευγε μάλιστα να συνομιλεί και με γυναίκες, πράγμα που δεν τολμούσε κανένας διδάσκαλος της εποχής, δεδομένου ότι δεν θεωρούνταν ισάξια πρόσωπα τιμής όπως οι άνδρες.

Έν τούτοις ο Χριστός, αποκαλύπτοντας και ένσαρκώνοντας την αγάπη του Θεού προς όλους τους ανθρώπους, βλέπει άνδρες και γυναίκες ως πλάσματα του Θεού, στα όποια ήλθε να αποκαλύψει τον αληθινό Θεό, ο Όποιος θέλει να τα λυτρώσει από τη δουλεία της φθοράς και του θανάτου.

Η σημερινή διήγηση του Ευαγγελιστού Ιωάννου μάς παρουσιάζει τον Χριστό διερχόμενο με τους μαθητές Του από τη Σαμάρεια και να συζητεί στην πόλη Συχάρ, στο φρέαρ του Πατριάρχου Ιακώβ, με γυναίκα Σαμαρείτιδα και μάλιστα με μια γυναίκα, ή όποια, όπως προκύπτει από τον διάλογο που είχε, δεν υπήρξε έναρετη και σεμνή στη ζωή της. Σ' αυτήν την γυναίκα όμιλεί περί του «ζώντος ύδατος» που δεν στερεύει ποτέ, «περί της έν πνεύματι και αληθείας» λατρείας του Θεού, αποκαλύπτοντάς της και την μεσσιανική Του ιδιότητα.

Πρόκειται για την πιό σαφή αποκάλυψη του Θεού και του τρόπου λατρείας Του, την όποια δεν συλλαμβάνει κανείς θεωρητικά, αλλά μόνο ζώντας μέσα στην αλήθεια και φωτιζόμενος από το Άγιο Πνεύμα, που είναι τό πνεύμα της αληθείας. Ο διάλογος και μέσα από αυτόν ή αποκάλυψη, αποτελεί δώρο του Θεού που προσφέρεται δια Ήσου Χριστού στην ανθρωπότητα.

Φανερώνεται ή αλήθεια όχι ως κατάκτηση της διανόησης του ανθρώπου, ούτε ως βέβαιο αποτέλεσμα σειράς συλλογισμών, αναζητήσεων και διαπιστώσεων• άλλ' ως αποκάλυψη του Θεού, στο σαρκωμένο πρόσωπο του Λόγου Του, που διακηρύττει ότι ο ίδιος είναι ή Αλήθεια.

Η Αλήθεια, σε αντίθεση με την κοινή αντίληψη, δεν είναι μία ιδέα, ένα γεγονός, μια περιστασιακή πραγματικότητα, αλλά πρόσωπο και ζωή, που θυσιάζεται για να μεταγγίσει την άθανασία στους ανθρώπους.

Ἡ διακήρυξη τοῦ Ἀναστάτου Χριστοῦ ὅτι «ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν τὸν Θεὸν» διασαφηνίζει ὅτι ὁ τρόπος ποὺ λατρεύουμε τὸν Θεὸ δὲν μπορεῖ νὰ ἔχει σχέση μετὰ τὴν ψευδαίσθηση τῆς ἱκανοποιήσεως τῆς συνειδήσεώς μας ἢ μετὰ τὴν ἐπιφανειακὴ τήρηση τοῦ γράμματος τοῦ νόμου, κυρίως δὲ μετὰ τὴν ὠφελιμιστικὴ σκέψη τῆς ἀμοιβῆς. Δὲν μπορεῖ νὰ συνδέεται μετὰ καθιερωμένες, γνωστὲς ἢ ἀγνωστες ἀλλὰ ξηρὲς λέξεις ἢ ἐκφράσεις προσευχῆς, ποὺ δὲν βιώνονται στὸ περιεχόμενό τους καὶ δὲν ἐπιβιβαιώνονται στὶς συμπεριφορές.

Τὸ μήνυμα τῆς περικοπῆς τοῦ διαλόγου μετὰ τὴν ἀμαρτωλὴ γυναῖκα Σαμαρείτιδα, εἶναι βαθύτερο καὶ οὐσιαστικότερο μήνυμα καὶ προτροπὴ ἀπαγκιστρώσεως ἀπὸ τὸ νεκρὸ θρησκευτικὸ τύπο, στὸν ὁποῖο κινδυνεύει ὁ πιστὸς νὰ ἐγκλωβιστεῖ ξεχνώντας τὸ «πνεῦμα τῆς ἀληθείας».

Ἡ συνειδήσή μας πρέπει νὰ ἀφυπνίζεται μπροστὰ στὴν ἀγιότητα τοῦ Θεοῦ, ἡ καρδιά μας νὰ αἰχμαλωτίζεται ἀπὸ τὴν ἀγάπη Του καὶ ἡ θέλησή μας νὰ εὐθυγραμμίζεται στὸ ἅγιο θέλημά Του.

Ὁ Θεός, ἔτσι, δέχεται τὴν λατρεία μας ὡς «ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς» μᾶς καθιστᾷ κοινωνοὺς τῆς Θείας φύσεώς Του καὶ τότε μᾶς μεταμορφώνει σὲ ἱεραποστόλους καὶ μάρτυρες τῆς ἀλήθειάς Του, ὅπως τὸ πρόσωπο τῆς ἁγίας Φωτεινῆς ποὺ σήμερα τιμοῦμε.

[dkpdf-button]